

Warszawa, dnia 20 marca 2001 r.

Opinia dodatkowa
do wniosku rozszerzającego, Rzecznika Praw Obywatelskich do TK – sygn akt
K. 7/01

O celowości analogicznego potraktowania zarówno art. 40 ust. 3 ustawy lustracyjnej jak i jej art. 11 zwróciłem już uwagę w swej pierwszej opinii (zamówienie nr 389/01) – por. jej str. 1, wiersz 5 od dołu. Art. 40 ust. 3 reguluje sytuację osób, **pełniących** w dniu wejścia w życie ustawy lustracyjnej funkcje publiczne, natomiast art. 11 osób **kandydujących** do identycznych funkcji. Nie wiadomo doprawdy, która z tych dwu sytuacji jest – z uwagi na *ratio legis* ustawy lustracyjnej – groźniejsza społecznie.

Obie sytuacje regulowane są przez ustawę lustracyjną prawie identycznie, poprzez przepisy odsyłające. Punktem ciężkości moim zdaniem w obu sytuacjach jest publikowaniem jedynie „suchego” oświadczenia, bez możliwości zróżnicowania sytuacji „zatrudnienia, służby lub współpracy”. W jednej i drugiej sytuacji dopatrywać się przeto należy sprzeczności z konstytucyjnymi zasadami ochrony godności ludzkiej, równości wobec prawa, zakazu dyskryminacji, prawa do ochrony czci i dobrego imienia oraz prawa do sądu (to ostatnie jeszcze wyraźniejsze w sytuacji art. 11, na co zwraca uwagę RPO). Jednakże także wobec takiego rozszerzonego wniosku RPO nie podzielam całkowicie jego stanowiska, jakoby nastąpiło tu **niedopuszczalne konstytucyjnie** naruszenie prawa obywatelskiego do prywatności (por. str. 5 opinii 389/01). Tym bardziej przy osobach **kandydujących** takie naruszenie wydaje mi się dopuszczalne i usprawiedliwione.

Sporządził: Paweł Sarnecki